

”Vi er bare en flok kvinder, som er vilde med den stabilitet og ro, som de gamle mænd besidder”

Der er en bølge af dem omkring os – de gamle mænd med deres unge koner. Ikke noget nyt fænomen, vi har jo set det altid, men hvad er det, der er så attraktivt ved de gamle mænd? Her fortæller Annika Lillelund Fauli om sit forhold til ægtefællen Søren Fauli, som er 16 år ældre end hende.

AF ANNIKA LILLELUND FAULI. FOTO: SINE NIELSEN. ARKIVFOTO: LARS E. ANDREASEN, KLAVS BO CHRISTENSEN, PETER HAUERBACH, MICHAEL STUB OG ALL OVER. TAK TIL KVADRAT FOR LÅN AF LOCATIONS.

Nogle gange tænker jeg over, om jeg var sprunget ud i det her liv, hvis jeg havde vidst, hvor mange hæle, der skulle hugges, og hvor mange tæer, der skulle klippes. På de gode dage er jeg ikke i tvivl. Min kærlighed til min gamle mand, vores liv, vores fælles barn og hans børn er altoverskyggende. Vi har det sgu godt. På de dårlige dage løber tankerne af med mig. Hvordan havde det været, hvis jeg bare havde mødt en helt almindelig mand? En mand uden den form for fortid. Uden ekskone og uden tre børn. En mand på min egen alder. En mand, som ved, hvem Brenda og Brandon er, og som også griner, når jeg taler om Buffalostøvler og synger med på Take That. For sådan kan jeg godt afsløre, at det ikke

er hos os. Hos os skal Søren, min mand, ofte i en lidt pædagogisk og belærende tone fortælle mig, hvordan det var dengang i 80'erne, da der for alvor var ungdomsarbejdsløshed, og punkbevægelsen raserede i København. I starten af vores forhold var der faktisk flere gange, hvor jeg ikke gad sige, at jeg ikke anede, hvad han talte om, når

”Jeg har besluttet, at aldersforskellen ikke må fylde, også selvom den til tider er smertelig”

han nævnte nogle fra punkbevægelsen eller et eller andet band, fra da jeg var 1 år. Nu efter seks års samliv er det heldigvis blevet anderledes. Jeg er ikke længere bange for at tabe ansigt og være den unge. Jeg siger det ligeud, når han nævner noget, jeg ikke

kender. Og det føles så befriende. Og så bevæger man sig jo også lidt i samme retning, når man er sammen i et forhold, så forskellen er måske ikke så udtalt længere, som den var i starten. Heldigvis har jeg en meget ungdommelig mand. Jeg tror faktisk, han er mere ung af sind end flere af mine veninders unge mænd, og måske er det derfor, det går med os. Han klæder sig ungt, opfører sig ungt, følger med i de nyeste gadgets og spiller computerspil med børnene. På mange måder er han måske også mere ung end mig. Og ellers er vi som nat og dag, og så er der oven i købet de der 16 år imellem os – jeg er 33, og han er 49. Da jeg mødte ham, var han 42 år gammel, og på daværende tidspunkt syntes jeg ikke, at 42 år var noget særligt. Nu er der gået nogle år, og da vi fejrede hans fødselsdag sidst, nævnte han, at næste gang jo var noget >>

Annika, 33, med
sin Søren, 49.

ANNIKA LILLELUND FAULI, 33 ÅR

Indehaver af Annikatekst.dk - kommunikation og tekstforfatning.

Gift med Søren Fauli, 49, som har tre børn på 10, 13 og 17 år.

Sammen har de Daimi på 2 år.

”Og så er der selvfølgelig det, at han nu begynder at døje med forstørret prostata og søvnproblemer, som minder mig om, at han ikke er en vårhare længere, og det kan virkelig give et lille stik i hjertet”

ganske særligt. Manden fylder 50 næste gang! Det er alligevel noget, jeg skal sluge. Jeg husker stadig mine forældres 50-års fødselsdage meget tydeligt. Det er ikke så lang tid siden, og nu fylder min egen mand 50! Det føles så uendeligt gammelt.

Jeg er altid faldet for ældre mænd

Når jeg ser på vores forhold, er det alligevel ikke så underligt, at jeg faldt for ham. Da jeg gik i 3. klasse, var det 4. klasserne, jeg var interesseret i, og da jeg var 15 år, var min kæreste 20 – og sådan er det fortsat med mine forelskelser. Mændene har altid været betydeligt ældre, det er nok bare dem, jeg falder for. En psykolog ville sikkert tale om et faderkompleks eller et eller andet, men jeg har bare altid været tiltrukket af ro og livsvisdom. Og så besidder Søren nogle kvaliteter, jeg virkelig værdsætter, som måske nok kommer med alderen. Han hviler i sig selv, han ved, hvad han vil, og så tager han ansvar. Især det med at tage ansvar er den største tiltrækningskraft på mig. Og det kan han virkelig. Han har jo tre børn fra et tidligere forhold, og allerede i starten kunne jeg se, hvordan han gjorde alt for at være en god far. Han havde en etableret husstand. Ikke noget med store bunker affald, øl-kasser, stigereoler og klamme lagner – næ, han havde et hyggeligt lille hjem og yndede i øvrigt at have levende lys og afskårne blomster i vasen på bordet. Jeg var betaget. Han havde styr på sit liv, og det er virkelig noget, jeg altid har fundet tiltrækkende. Og så var han meget overbevisende. Han vidste, hvad han ville – han ville ha’ mig! Og så blev det sådan. Vi blev kærestes, der var ingen anden udvej.

Fordele og ulemper

I vores hverdag lægger jeg ikke mærke til aldersforskellen. Eller jo, det gør jeg måske. Ikke i vores daglige jargon og hverdagsliv, men det kan være, når jeg hører veninder fortælle om deres kæresters druktur, om svigt ved ankomst af baby og om generel frygt for at binde sig, så bliver jeg så uendeligt glad for at have den gamle mand, jeg har. Han var absolut ikke bange for at binde sig, han hungrede nærmest efter at få en familie igen. Det var ikke ham, der havde valgt at blive skilt, og hvis der er noget, han ikke vil opleve igen, så er det at blive skilt fra sine børn. For mig betyder det, at jeg har en mand, som gør sig så sindssygt umage for, at jeg trives og er glad. Og omvendt skal der utroligt lidt til at gøre ham glad – en lille kop kaffe om aftenen, så er han blid som et lam og overøser mig med kærlighedserklæringer.

Og omvendt så er der også alle de situationer, hvor jeg kunne bande aldersforskellen langt væk. Da jeg var på barsel og sad i min mødregruppe, kunne jeg godt få en lille tåre i øjenkrogen over at høre de andre mødre fortælle, hvordan deres mænd sprang op om natten og gav flasker og skiftede, og hvordan de andre mænd bare havde presset på for at få nogle børn. For det er helt klart ulemper hos os. Alle de ting med at stifte familie, det løb er bare kørt. Søren pressede ikke på for at få børn, han vidste, det var et livsvilkår i et forhold til en yngre kvinde, men efter tre børn var det ikke et brændende ønske hos ham. Og dengang kunne han da heller ikke drømme om at stå op om natten for at hjælpe med babyen. Det var en klar aftale vi indgik, inden vi blev forældre – vi får børn sammen, men alt natteroderiet var mit ansvar, for han var jo GAMMEL og havde

brug for sin nattesøvn. Fair nok, det har fungeret fint, men at høre alle historierne om andre mænd, som bare ikke kan lade være, har gjort mig ked af det et par gange. Og så er der selvfølgelig det, at han nu begynder at døje med forstørret prostata og søvnproblemer, som minder mig om, at han ikke er en vårhare længere, og det kan virkelig give et lille stik i hjertet.

Suk – jeg bliver aldrig den første

Og så er der selvfølgelig alle de andre gange, hvor man bare gerne ville have været den første i hans liv. Det er jo temmelig svært med en mand, som har prøvet det hele før. Han har været gift, han har haft sommerhus,

Søren Fauli havde styr på sit liv - og det gjorde ham tiltrækkende.

”Hvordan havde det været, hvis jeg bare havde mødt en helt almindelig mand? En mand uden den form for fortid. Uden ekskone og uden tre børn. En mand på min egen alder. En mand, som ved, hvem Brenda og Brandon er, og som også griner, når jeg taler om Buffalostøvler og synger med på Take That”

har haft flere biler, opvaskemaskinen er nummer syv i hans liv, og han har prøvet at stå med en nyfødt i sine arme. TRE GANGE før endda! Da jeg var gravid, skortede det da heller ikke på gode råd om det ene og det andet. Og jeg var ved at blive sindssyg, for dels var det næsten 10 år siden, han havde prøvet det sidst med ekskonen, og dels så havde jeg bare brug for at gøre mig mine egne erfaringer. Jeg var simpelthen nødt til at sige til ham, at han måtte holde igen med alle de gode og formanende råd, for jeg havde brug for at prøve det hele som en førstegangsmor med de dertilhørende fejltagelser. Og det respekterede han fuldt ud. Efter et fælles barn kan jeg se, at mange af mine

bekymringer i forhold til forældreskabet og hans dertilhørende bedrevenhed langsomt er forsvundet. For man opfinder jo en form for forældreskab sammen. Så på mange måder er det også en første gang for ham at få et barn, når nu det er sammen med mig – det bilder jeg mig i hvert fald ind.

Bølge af gamle mænd og unge koner

Når jeg ser mig omkring i vores bekendtskabskreds, så er vi faktisk ret mange kvinder, som er faldet for de ældre mænd. Måske er det et tilfælde, at det lige er i vores bekendtskabskreds, eller måske opdager man bare et stærkere bånd, når ens livsvilkår

ligner hinanden. Det er nok det med båndet. I hvert fald har en del af min mands jævnaldrende venner, koner og kærestes på min alder og børn på vores datters alder også. Tilfældigt, men virkelig dejligt, for da jeg var gravid, kunne jeg godt blive lidt trist på Sørenes vegne over at skulle starte helt forfra, mens alle hans venner havde børn mellem 10 og 20 år. Med totalt selvhjulpne børn, der både kan være alene hjemme og ikke skal fragtes til og fra alting, så er det måske ikke lige Søren og Annika med spædbarn, der er de mest interessante at invitere til middag. Jeg var simpelthen bange for, at han ville miste nogle nære venner på den bekostning. Men da jeg var gravid, kom der en lykkelig »

KENDTE PAR MED STOR ALDERSFORSKEL

Lasse Rimmer og Nanna Heisel, 17 års forskel.

Thomas Vinterberg og Helene Reingaard Neumann, 18 års forskel.

Bille August og Sara-Marie Maltha, 23 års forskel.

Karin Prehst Utoft og Anders Lund Madsen, 18 års forskel.

Casper Christensen og Isabel Friis-Mikkelsen, 18 års forskel.

Bent Fabricius-Bjerre og Camilla Arndt, 42 års forskel.

Nikolaj Arcel og Rosalinde Mynster, 18 års forskel.

bølge af graviditeter omkring os, og nu er vi en hel gruppe af gamle fædre med unge koner, og vi holder sammen. Det er en gave. Vi har bare noget til fælles. De unge koner kan grine, når mændene skal have mobiltelefonen ud i strakt arm for at kunne læse teksten, og vi behøver ikke forklare så meget om vores livsvilkår, for alle respekterer, at det kører på en lidt anden måde, når der er aldersforskel og eventuelle papbørn involveret.

Hvad bringer fremtiden?

Jeg kan godt have nogle bekymringer i forhold til fremtiden. Jeg mener, vi har et barn på 2 år og en baby på vej, og de vokser op med en far, som nærmer sig de 50 år. Hvilken far vil han være for dem i fremtiden, hvor meget kan han holde til? Vil han også som 55-årig smide sig på gulvet og bygge legoklodser? Jeg har engang hørt, at

”Vi elsker, at vores partnere ved, hvad de vil, og især at de har prøvet noget andet før, for så virker det så overbevisende, at de vælger netop os som deres livspartnere”

Jarl Friis-Mikkelsen, eller var det Bille August, skulle have udtalt, at det at få børn i en sen alder holder en ung. Det er det strå, jeg klynger mig til, for det skal bare være sådan. I min usikkerhed talte jeg med min gamle læge om det, og hun sagde til mig, at jeg skulle se nærmere på mændene i Sørens familie. Simpelthen granske den genetiske arvmasse i familien, og puha – den er heldigvis virkelig god. Sørens far er 85 år gammel, bader i havet hver morgen, kører i bil og arbejder stadig, hans farfar blev 96 år gammel og havde også et jernhelbred. Det var virkelig rart at få afklaret, men jeg har nu alligevel været efter ham, når jeg

ikke føler, han passer godt nok på sig selv. Jeg var efter ham for at få ham til at stoppe med cigaretterne, jeg er efter ham, når jeg synes, kosten er for dårlig eller døgnrytmen for hård, og det må da egentlig være sindssygt irriterende at have en politibetjent efter sig hele tiden. Men det jo nok min frygt for at miste ham for tidligt, der taler, og så hører jeg mig selv brokke mig over alt det, jeg ved, kan afkorte hans liv. Så siger jeg ting som, at det er åndssvagt og meget egoistisk at leve sådan, for vi er nogle, der regner med at have ham hængende i mange år endnu. Og hvad skal manden sige? Han skyder igen med samme alderskort – han siger, at han nærmer sig de 50, og han skal sgu nok selv bestemme, hvordan han vil leve sit liv! (Status er dog, at cigaretterne har været væk i seks måneder, og han træner nu i fitnesscenter, og det er jeg ham evigt taknemmelig for!)

Når alt kommer til alt, kan det nok ikke være anderledes. Vi er bare en flok kvinder, som er vilde med den stabilitet og ro, som de gamle mænd besidder. Vi elsker, at vores partnere ved, hvad de vil, og især at de har prøvet noget andet før, for så virker det så overbevisende, at de vælger netop os som deres livspartnere.

Hos os er jeg slet ikke i tvivl – vi skal være sammen til døden os skiller, hvornår den så end indfinder sig. Jeg har besluttet, at aldersforskellen ikke må fylde, også selvom den til tider er smertelig. Når frustrationen og smerten er for stor, tænker jeg tilbage på dengang, hvor jeg var i vildrede over hele konceptet med gammel mand og papbørn. Der sagde min gamle underbo til mig: ”Hvorfor skal du røvede dig med en på din egen alder, når du kan have en fest med ham?”. Tja, en fest er måske så meget sagt, men det fungerer på trods af forskellige indgangsvinkler til livet, og jeg nyder at have min gamle mand som støtte og livspartner.

NY KLUMMESKRIBENT

Læs meget mere af og om Annika Lillelund Fauli fra næste uge, hvor hun debuterer som klummeskribent i ALT for damerne, mens Nynne Oldenburg er på barselsorlov.

